

og det er ogsaa ganske sikkert Tilfældet, at mange af disse private Postassistenter meget vilde frabede sig fast Statsansættelse og derved udsætte sig for en Forflyttelse; der lidet vilde stemme med de Interesser, som de i øvrigt ønske at varetage. Jeg skal eksempelvis nævne, at der er ansat adskillige Damer som private Postassistenter, gifte Damer, der sikkert ret nødig ville forflyttes fra den Station, hvor de have taget Tjeneste. De Tal, som det ærede Medlem har opstillet i sit Forslag, kan jeg heller ikke acceptere. Jeg tror, at efter en rigtig Beregning vilde man komme ikke saa lidt højere, men jeg anser det ikke for nødvendigt at komme ind herpaa. En Begyndelsesløn for en Postassistent af 900 Kr. vil den ærede Forslagsstiller efter sine Udtalelser i Gaar sikkert selv have Blik for ikke vil være stemmende med Postlønningssloven, og man kan ikke saaledes forandre en bestaaende Lønningsslov paa Finansloven. Jeg behøver kun at henvide til, at Begyndelseslønnen for en Postekspedient i Kjøbenhavn er 1000 Kr. og i Provinserne 900 Kr. efter Loven af 1889, og det kan ikke saaledes forandres. Spørgsmaalet om Postassistenternes forandrede Stilling og eventuelle betingelsesvise Statsansættelse er et Spørgsmaal, som maa tages op ved en Revision af Postlønningssloven, og hertil er Administrationen fuldt villig og skal ogsaa nok ved den Lejlighed søge at varetage alles Interesser, men jeg tror ikke, at det foreliggende Forslag egner sig til Vedtagelse. Med Hensyn til det i Betænkningen under Nr. 18 omtalte Forslag til en Udvidelse af Postlokalerne paa Frederiksberg kan jeg henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser; jeg haaber inden tredje Behandling at kunne fremkomme med et noget ændret Forslag, hvorved der kan opnaas en Nedsættelse i det søgte Beløb. Jeg beklager meget, at Udvalget ikke har set sig foranlediget til at tiltræde det Forslag, jeg havde stillet om et Beløb til Telegraf-funktionærernes Forening i Fredericia, idet det under Nr. 4 foreslaas nægtet. Jeg kan ikke ret forstaa, hvorved dette Forslag skulde komme ganske i Strid med de Principper, man hidtil har fulgt. Jeg tror, at der kunde paavises forskellige Tilfælde, hvor man har tilstaaet Foreninger af Funktionærer et Tilskud. Jeg skal henvide til, at Jærnbanens Funktionærer med Rigsdagens Billigelse faa Tilskud til en af dem privat dannet Forening her i Byen. For en By som Fredericia, hvor der er samlet saa stort et Antal af Telegraf-Funktionærer,

vilde det have ikke ringe Betydning, om der kunde gives Tilskud til deres Forening; men saaledes som Udvalget har stillet sig, har jeg ikke anset det for rigtigt vedblivende at fastholde Forslaget, og jeg haaber, at det ad Aare vil kunne lykkes de paa-gældende at faa det Tilskud, som de sikkert meget daarlig ville kunne undvære. Under Nr. 20 er omtalt et Samraad om Telegrafbudenes Lønnings-, Pensionsforhold og Søndagsfrihed. Jeg mener ikke, at der for mig er Anledning til at komme nærmere ind paa dette Samraad. Efter de Udtalelser, jeg før fremkom med, vil Spørgsmaalet naturligen blive behandlet ved en Revision af Postvæsenets Lønningsslov. Den ærede Ordfører kom endelig ind paa Spørgsmaalet om de eventuelle Telefonskaber, og han udtalte sin Beklagelse over, at saadanne Takster ikke endnu vare emenerede fra Ministeriet. Jeg deler for saa vidt den ærede Ordførers Beklagelse og maa tilregne mig den væsentlige Skyld derfor, men jeg tror dog, at den ærede Ordfører for saa vidt ser noget ubillig paa Sagen, naar han mener, at Taksterne maatte kunne være forberedte allerede samtidig med, at der blev meddelt Selskaberne og navnlig i dette Tilfælde Kjøbenhavns Telefonselskab Koncession. Det stod indtil det sidste uafgjort, hvorvidt Telefonselskabet ønskede at modtage Koncession, saa der var ikke Grund til at arbejde paa en Reform med Hensyn til Taksterne, forinden Koncessionen virkelig var meddelt, hvilket skete i Begyndelsen af Oktober Maaned. Spørgsmaalet, som jeg i øvrigt har haft Lejlighed til at berøre under Finanslovens første Behandling her i Tinget, er ret indviklet. Naar man som jeg staar paa det Standpunkt, at det vil være rigtigt at gaa over til et ganske nyt System med Hensyn til disse Takster, et System, hvor man gaar bort fra det nuværende fri Talesystem til det saakaldte Samtaletakstsystem, der bestaar af en Grundtakst med Tillæg af et vist Beløb pr. Samtale. Saa simpelt som dette System kan lyde, kan dets Indførelse dog ske paa mange forskellige Maader, og det gælder om ikke at gøre Uret til nogen af Siderne. Jeg tror, at det System, man vil komme til, ganske sikkert vil medføre, at man kommer bort fra Konsekvenserne af det nuværende System, hvorefter den lille Forbruger kommer til at betale for den store Forbruger. Det er irrationelt og ganske ubilligt, men det kan paa den anden Side heller ikke undgaa at medføre, at de store Forbrugere komme til at betale noget mere,